

ΠΕΡΙΛΗΨΗ: Κανονισμός χορηγίας - προϋποθέσεις. Δεν συνυπολογίζεται ο χρόνος κατά τον οποίο ο αιτούμενος χορηγία παρείχε δημόσια υπηρεσία και ο οποίος υπολογίσθηκε για τον κανονισμό της σύνταξής του ως δημοσίου υπαλλήλου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΤΜΗΜΑ ΙΙ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του την 1^η Νοεμβρίου 2018, με την ακόλουθη σύνθεση: Κωνσταντίνος Κωστόπουλος, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Τμήματος, Βασιλική Σοφιανού και Γεωργία Παπαναγοπούλου (εισηγήτρια), Σύμβουλοι, Ιωάννης Καλακίκος και Αικατερίνη Σπηλιοπούλου, Πάρεδροι (με συμβουλευτική ψήφο).

Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας: Παραστάθηκε ο Επιτροπεύων Πάρεδρος, Δημήτριος Κοκοτσής, ως νόμιμος αναπληρωτής της Γενικής Επιτρόπου της Επικρατείας, η οποία κωλύεται.

Γραμματέας: Γεωργία Φραγκοπανάγου, υπάλληλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Για να δικάσει την από 14.3.2014 (που κατατέθηκε στην Υπηρεσία Επιτρόπου στο Νομό Θεσσαλονίκης στις 18.3.2014, Α.Β.Δ. 189/2014) έφεση του ..., κατοίκου ... (Τ.Κ. ...), ο οποίος παραστάθηκε διά της πληρεξούσιας δικηγόρου του, Ιουλίας Γιασεμή (Α.Μ. Δ.Σ.Α. 34977,

κ α τ ά του Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Οικονομικών, ο οποίος παραστάθηκε διά του Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Κωνσταντίνου Παπαγεωργίου.

κ α τ ά της .../2013/29.11.2013 πράξης της Διεύθυνσης Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Συντάξεων Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. και Ειδικών Κατηγοριών του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους. Και

κ α τ ά κάθε άλλης συναφούς, προγενέστερης ή μεταγενέστερης, πράξης ή παράλειψης της Διοίκησης (Γ.Λ.Κ.) με τα αυτά αποτελέσματα.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε το Δικαστήριο άκουσε:

Την πληρεξούσια δικηγόρο του εκκαλούντος, η οποία ζήτησε την παραδοχή της έφεσης.

Τον εκπρόσωπο του Ελληνικού Δημοσίου, ο οποίος ζήτησε την απόρριψη της έφεσης.

Τον Επιτροπεύοντα Πάρεδρο, ο οποίος πρότεινε την έκδοση προδικαστικής απόφασης.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο

Αποφάσισε τα εξής :

Ι. Με την κρινόμενη έφεση, όπως το περιεχόμενο αυτής αναπτύσσεται με το από 5.11.2018 παραδεκτώως κατατεθέν υπόμνημα, ο εκκαλών, πρώην Δήμαρχος του τέως Δήμου ... (ήδη Δήμος ...) και πολιτικός συνταξιούχος (τέως τακτικός υπάλληλος στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών) ζητεί την ακύρωση της .../2013/29.11.2013 πράξης της Διεύθυνσης Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Συντάξεων Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. και Ειδικών Κατηγοριών του Γενικού Λογιστηρίου

του Κράτους (Γ.Λ.Κ.). Με την τελευταία απορρίφθηκε αίτησή του για τον κανονισμό χορηγίας ως τέως Δήμαρχος του ως άνω Δήμου κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.1999 έως 31.12.2010, με την αιτιολογία ότι το χρονικό διάστημα από 1.1.1999 έως 30.12.2003 δεν λογίζεται συντάξιμη υπηρεσία. Και τούτο διότι ο εκκαλών έχει δικαιωθεί σύνταξη με την .../2010 πράξη, κατά συνέπεια με βάση το εναπομένον χρονικό διάστημα από 31.12.2003 έως 31.12.2010 ανερχόμενο σε έτη 07-00-00 αυτός δεν έχει αποκτήσει δικαίωμα για χορηγία, διότι δεν πληρούνται ούτε οι όροι των διατάξεων των άρθρων 3 ν. 1205/1981 και 2 ν.293/1976 σε συνδυασμό με εκείνες του άρθρου 6 ν. 1205/1981 (συμπλήρωση οκταετούς υπηρεσίας δημάρχου ή επταετούς υπηρεσίας δημάρχου και τετραετούς υπηρεσίας δημοτικού συμβούλου), ούτε οι όροι των διατάξεων των άρθρων 21 ν.1205/1981 και 4 παρ. 19 ν.3513/2006 (συμπλήρωση είκοσι ετών υπηρεσίας δημοτικού συμβούλου εκ των οποίων μία πλήρης τετραετία δημάρχου και συμπληρωμένο το 65ο της ηλικίας). Η έφεση αυτή τυγχάνει απαράδεκτη ως παντελώς αόριστη και ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης κατά το μέρος που στρέφεται κατά κάθε άλλης συναφούς πράξης ή παράλειψης της Διοίκησης, μη προσδιοριζόμενης ειδικώς (Ε.Σ. II Τμ. 2139/2016, 2001, 2009, 2508, 5030, 7622/2015). Κατά τα λοιπά η ένδικη έφεση, για την οποία καταβλήθηκε το προσήκον παράβολο (βλ. το Σειράς Α' 2839319 ειδικό έντυπο παραβόλου Δημοσίου), έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα και κατά τα λοιπά νομότυπα και συνεπώς πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατά τη νομική και ουσιαστική της βασιμότητα.

II. Στην παρ. 1 του άρθρου 1 ν. 91/1943 «Περί κωδικοποιήσεως πασών των περί χορηγίας εις διατελέσαντας Δημάρχους ισχυουσών διατάξεων και περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως αυτών» (Α' 129), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 του ν. 1770/1944 (Α' 195) και αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 παρ. 1 ν. 293/1976 «Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περί χορηγίας δημάρχων διατάξεων» (Α' 82), διαλαμβάνεται ότι οι διατελέσαντες δήμαρχοι δικαιούνται ισόβιως μηνιαίας χορηγίας, εφόσον έχουν οκταετή πραγματική υπηρεσία δημάρχου, ενώ στην παρ. 8 του ίδιου ως άνω άρθρου 1, που προστέθηκε με το άρθρο 2 παρ. 1 του ως άνω ν. 293/1976, προβλέπεται ότι της ανωτέρω χορηγίας δικαιούνται και οι έχοντες επταετή υπηρεσία δημάρχου πλέον τετραετούς υπηρεσίας δημοτικού συμβούλου. Τέλος με τις διατάξεις του άρθρου 21 του ν. 1205/1981 (Α' 249), όπως συμπληρώθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 19 του ν. 3513/2006 «Τροποποίηση και συμπλήρωση της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου και άλλες διατάξεις» (Α' 265), ορίζεται ότι δικαιούνται ισόβιας μηνιαίας χορηγίας, μεταξύ άλλων, οι διατελέσαντες δήμαρχοι εφόσον έχουν συνολική πραγματική υπηρεσία δημάρχου και δημοτικού συμβούλου είκοσι (20) ετών, εκ των οποίων μία πλήρη τετραετία αιρετού δημάρχου και συμπληρωμένο το 65^ο έτος της ηλικίας τους. Κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, για να δικαιωθούν όσοι διετέλεσαν δήμαρχοι μηνιαίας χορηγίας, η οποία θεωρείται ως σύνταξη (Ε.Σ. Ολομ. 826/2011, 1760/2010, I Τμ. 635/2015, 4618, 1229/2014 κ.α., πρβλ. II Τμ. 911/2018), απαιτείται είτε α) να έχουν συμπληρώσει οκταετή πραγματική υπηρεσία σε θέση αιρετού δημάρχου, είτε β) να έχουν συμπληρώσει επταετή υπηρεσία σε τέτοια θέση και τετραετή υπηρεσία ως δημοτικοί σύμβουλοι, είτε γ) να έχουν εικοσαετή συνολική πραγματική υπηρεσία δημάρχου και δημοτικού συμβούλου, στην οποία όμως να περιλαμβάνεται «μία πλήρης τετραετία» αιρετού δημάρχου, καθώς και να έχουν συμπληρώσει το 65^ο έτος της ηλικίας τους (πρβλ. Ε.Σ. Ολομ. 2502, 3388/2015, 3404/2014, II Τμ. 1705/2011, 4707, 2079/2013, 2447/2014, 503/2016).

III. Περαιτέρω, σύμφωνα με γενικό κανόνα του συνταξιοδοτικού δικαίου συναγόμενο από τη συνδυαστική ερμηνεία των διατάξεων των άρθρων 1, 11 και 12 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (Κ.Π.Σ.Σ., π.δ. 166/2000–

Α'153, ήδη π.δ. 169/2007–Α'210), ο οποίος σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1 και 4 του ν. 1518/1985 (Α' 30) εφαρμόζεται και για τις χορηγίες δημάρχων (Ε.Σ. Ολομ. 1472/2005, Π Τμ. 5313/2015, 2138/2011), στην περίπτωση νόμιμης παράλληλης απασχόλησης σε περισσότερες της μίας δημόσιες θέσεις, ένα μόνο συνταξιοδοτικό δικαίωμα αναγνωρίζεται από το Δημόσιο, και μάλιστα με βάση τον εφάπαξ – δηλαδή, όχι στο διπλάσιο – υπολογισμό του οικείου χρονικού διαστήματος (Ε.Σ. Ολομ. 521/1980). Ακολούθως, η παρ. 8 του άρθρου 11 του ως άνω Κώδικα, όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, ορίζει ότι «8. Δεν υπολογίζεται σαν συντάξιμος ο χρόνος οποιασδήποτε υπηρεσίας αν χρησίμευσε ή θα χρησιμεύσει σύμφωνα με νόμο για απόκτηση δικαιώματος σύνταξης ως τακτικού ή με σύμβαση υπαλλήλου ασφαλισμένου σε οποιονδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό κύριας ασφάλισης, συμπεριλαμβανομένου και του Δημοσίου (...) Ο περιορισμός που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου αυτής δεν ισχύει για το χρονικό διάστημα που ο υπάλληλος υπηρετούσε πραγματικά και σύμφωνα με το νόμο ταυτόχρονα τόσο στη δημόσια θέση, όσο και σε μία από τις θέσεις του εδαφίου αυτού». Κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, οι οποίες δεν προβλέπουν εξαίρεση από τον ως άνω γενικό κανόνα του συνταξιοδοτικού δικαίου, στην περίπτωση που ο δημόσιος λειτουργός ή υπάλληλος, εκτός από τη δημόσια θέση του, υπηρετούσε πραγματικά και σε άλλη στον ιδιωτικό τομέα, για την οποία ασφαλιζόταν σε οποιονδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό κύριας ασφάλισης, το χρονικό διάστημα της παράλληλης αυτής απασχόλησης συνυπολογίζεται για τη θεμελίωση δικαιώματος σε σύνταξη (ή χορηγία) τόσο από το Δημόσιο όσο και από τον ασφαλιστικό οργανισμό κύριας ασφάλισης στον οποίο ασφαλιζόταν από τη θέση του στον ιδιωτικό τομέα (Ε.Σ. Π Τμ. 2403/2014). Εκ των ανωτέρω παρέπεται ότι, αντιθέτως, δημόσιος υπάλληλος που διετέλεσε παράλληλα δήμαρχος και αξιοποίησε συνταξιοδοτικά τον χρόνο, κατά τον οποίο συνέπεσαν η δημόσια υπηρεσία και η δημαρχιακή του θητεία, κατά τον κανονισμό της σύνταξής του, δεν δύναται να συνυπολογίσει τον παράλληλο αυτό χρόνο επιπλέον και για τον κανονισμό χορηγίας.

IV. Στην υπό κρίση υπόθεση, από το σύνολο των στοιχείων του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Με την .../2004/24.2.2004 συνταξιοδοτική πράξη της 42^{ης} Διεύθυνσης της Γενικής Διεύθυνσης Μισθών και Συντάξεων Γ.Λ.Κ. κανονίσθηκε σύνταξη στον εκκαλούντα, téως υπάλληλο στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών πληρωτέα από 1.4.2004 βάσει συνολικής συντάξιμης υπηρεσίας αυτού, βασικής και προσμετρητέας, από έτη 37-08-05, ειδικότερα δε δυνάμει της βασικής υπηρεσίας αυτού ως τακτικού υπαλλήλου στο Υπουργείο Οικονομικών από 4.1.1974 έως 31.12.2003 (έτη 29-11-27) και προσμέτρησης της στρατιωτικής του υπηρεσίας ως κληρωτού εφέδρου από 24.1.1966 έως 20.5.1968 (έτη 02-03-27), καθώς επίσης της υπηρεσίας αυτού ως έκτακτου υπαλλήλου ν.π.δ.δ. (Εθνικός Οργανισμός Καπνού) από 23.8.1968 έως 17.3.1970 (έτη 01-06-25) και της υπηρεσίας του ως τακτικού υπαλλήλου ν.π.δ.δ. (Εθνικός Οργανισμός Καπνού) από 18.3.1970 έως 3.1.1974 (έτη 03-09-16). Η ανωτέρω συνταξιοδοτική πράξη τροποποιήθηκε αργότερα με την .../9.6.2010 πράξη της ως άνω Διεύθυνσης λόγω αναπροσαρμογής της σύνταξης του εκκαλούντος κατόπιν υπολογισμού στις συντάξιμες αποδοχές αυτού του επιδόματος θέσης ευθύνης, ενώ τα λοιπά συνταξιοδοτικά δεδομένα, δυνάμει των οποίων είχε κανονισθεί η σύνταξη του (χρόνος υπηρεσίας), παρέμειναν αμετάβλητα. Εξάλλου, ο εκκαλών διετέλεσε και Δήμαρχος του Δήμου ... (ήδη Δήμος ...) ... από 1.1.1999 έως 31.12.2010. Με την .../2013/29.11.2013 πράξη της Διεύθυνσης Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Συντάξεων Υπαλλήλων ν.π.δ.δ. και ειδικών κατηγοριών (προσβαλλομένη) απορρίφθηκε αίτηση αυτού να του κανονισθεί χορηγία, με την αιτιολογία ότι το χρονικό διάστημα από 1.1.1999 έως 30.12.2003 δεν λογίζεται

συντάξιμη υπηρεσία διότι αυτός έχει δικαιωθεί σύνταξη με την .../2010 πράξη, ενώ με βάση τον χρόνο από 31.12.2003 έως 31.12.2010, ανερχόμενο σε έτη 07-00-00, αυτός δεν απέκτησε δικαίωμα για χορηγία διότι δεν πληρούνται ούτε οι όροι των διατάξεων των άρθρων 3 ν. 1205/1981 και 2 ν.293/1976 σε συνδυασμό με εκείνες του άρθρου 6 ν. 1205/1981 (συμπλήρωση οκταετούς υπηρεσίας δημάρχου ή επταετούς υπηρεσίας δημάρχου και τετραετούς υπηρεσίας δημοτικού συμβούλου), ούτε οι όροι των διατάξεων των άρθρων 21 ν.1205/1981 και 4 παρ. 19 ν.3513/2006 (συμπλήρωση είκοσι ετών υπηρεσίας δημοτικού συμβούλου εκ των οποίων μία πλήρης τετραετία δημάρχου και συμπληρωμένο το 65ο της ηλικίας).

V. Με δεδομένα όσα προεκτέθηκαν και σύμφωνα με τις νομικές σκέψεις που προηγήθηκαν, ενόψει του ότι ο εκκαλών δεν πληροί τις χρονικές προϋποθέσεις καμίας εκ των διατάξεων που προβλέπουν τους όρους απόληξης χορηγίας (σκ. II), νόμιμα απορρίφθηκε από τη συνταξιοδοτική διοίκηση η αίτησή του για τον κανονισμό χορηγίας δυνάμει της θητείας αυτού ως Δημάρχου του (τέως) Δήμου .... Ειδικότερα, εφόσον το χρονικό διάστημα δημαρχιακής θητείας αυτού από 1.1.1999 έως 30.12.2003 συνέπεσε χρονικά και λήφθηκε υπόψη κατά τον υπολογισμό της συντάξιμης υπηρεσίας του προκειμένου να του κανονισθεί σύνταξη από το Δημόσιο ως τέως υπάλληλος του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, ο παράλληλος αυτός χρόνος δεν ήταν δυνατό να αξιοποιηθεί επιπλέον και για τον κανονισμό χορηγίας, σύμφωνα με τον απορρέοντα από τις διατάξεις των άρθρων 1, 11 και 12 του Κ.Π.Σ.Σ. γενικό συνταξιοδοτικό κανόνα που αναφέρθηκε ανωτέρω (σκ. III). Κατά συνέπεια, αφαιρουμένου του χρόνου αυτού, με βάση το υπολειπόμενο χρονικό διάστημα από 31.12.2003 έως 31.12.2010 ανερχόμενο σε επτά (7) έτη, ο εκκαλών δεν συμπληρώνει ούτε οκταετή υπηρεσία δημάρχου, ούτε επταετή υπηρεσία δημάρχου και τετραετή υπηρεσία δημοτικού συμβούλου, ούτε, τέλος, εικοσαετή υπηρεσία δημοτικού συμβούλου, εντός της οποίας μία (1) πλήρη τετραετία ως δήμαρχος.

VI. Ήδη με την υπό κρίση έφεση ο εκκαλών ζητεί την ακύρωση της απορριπτικής κανονισμού χορηγίας πράξης του Γ.Α.Κ. προβάλλοντας ότι εκδόθηκε κατά εσφαλμένη ερμηνεία και πλημμελή εφαρμογή των σχετικών διατάξεων, καθώς σύμφωνα με το άρθρο 93 ν.3852/2010 (Α' 87) και την κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδοθείσα 19165/2011 (Β'727) Κ.Υ.Α., οι δήμαρχοι, οι οποίοι είναι παράλληλα δημόσιοι υπάλληλοι, έχουν δικαίωμα αυτοτελούς σύνταξης (χορηγίας) από το Δημόσιο εφόσον πληρούν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις. Ο λόγος αυτός είναι νόμω αβάσιμος, καθόσον, ανεξαρτήτως του ότι οι διατάξεις αυτές δεν ήταν εφαρμοστέες κατά τον κρίσιμο χρόνο, ήτοι κατά το χρονικό διάστημα που ο εκκαλών διετέλεσε δήμαρχος, δοθέντος ότι με το άρθρο 286 ν.3852/2010 ορίστηκε ότι η ισχύς των διατάξεων του νόμου αυτού εκκινεί από 1.1.2011 (πλην των αναφερόμενων σε αυτό εξαιρέσεων, στις οποίες δεν συμπεριλαμβάνεται το άρθρο 93), σε κάθε περίπτωση οι επικαλούμενες διατάξεις ρυθμίζουν το όλως διάφορο ζήτημα της χορήγησης ειδικής άδειας στους αναφερόμενους στις διατάξεις του άρθρου 93 ν.3852/2010 υπαλλήλους που εκλέγονται δήμαρχοι και τη δυνατότητα αξιοποίησης του εν λόγω χρόνου αδειας, ενώ η ένδικη διαφορά σχετίζεται με τον χρόνο της δημαρχιακής θητείας (και την αδυναμία, εν προκειμένω, αξιοποίησης του συνόλου αυτής). Περαιτέρω, ο εκκαλών προβάλλει ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 21 του άρθρου 2 ν.3075/2002 (Α' 297), σε περίπτωση που δεν θεμελιώνεται δικαίωμα χορηγίας των δημοσίων υπαλλήλων που διετέλεσαν δήμαρχοι, ο χρόνος θητείας στη θέση του δημάρχου μπορεί να προσμετρηθεί στη λοιπή δημόσια υπηρεσία τους και επομένως αξιοποιείται συνταξιοδοτικά. Ο λόγος είναι, ομοίως, απορριπτέος ως νόμω αβάσιμος, καθώς η δυνατότητα προσμέτρησης του χρόνου δημαρχιακής θητείας στη συντάξιμη υπηρεσία του δημοσίου υπαλλήλου που διετέλεσε δήμαρχος, σύμφωνα με τις επικαλούμενες

διατάξεις του ν.3075/2002, αφορά στο συνταξιοδοτικό δικαίωμα αυτού που θεμελιώνεται στην υπηρεσιακή του ιδιότητα και όχι στο δικαίωμα κανονισμού χορηγίας, όπως εν προκειμένω. Εξάλλου, απορριπτέος τυγχάνει επίσης ο λόγος έφεσης, με τον οποίο προβάλλεται ότι με την παρ. 1 του άρθρου 14 ν.3865/2010 επεκτάθηκε στους βουλευτές και στα αιρετά όργανα των Ο.Τ.Α. που λαμβάνουν συγχρόνως σύνταξη από το Δημόσιο και βουλευτική αποζημίωση ή έξοδα παράστασης, η πρόβλεψη της παρ. 14 του άρθρου 8 ν.2592/1998 περί καταβολής της σύνταξής τους μειωμένης κατά 70%. Τούτο διότι, ανεξαρτήτως του ότι η ρύθμιση περί καταβολής της σύνταξης μειωμένης κατά 70% επεκτάθηκε σε βουλευτές και αιρετά όργανα των Ο.Τ.Α. (μόλις) το 2010, συνεπώς δεν ίσχυε κατά το επίμαχο χρονικό διάστημα από 1.1.1999 έως 31.12.2003 που δεν λογίσθηκε ως συντάξιμος χρόνος για τον κανονισμό χορηγίας στον εκκαλούντα, κατά το οποίο, άλλωστε, και ο ίδιος δεν ήταν συνταξιούχος, ο λόγος είναι απορριπτέος και ως ερειδόμενος επί εσφαλμένης προϋπόθεσης, καθώς οι όροι κανονισμού σύνταξης εν γένει, ειδικότερα δε και χορηγίας, δεν σχετίζονται με τους λόγους εν όλω ή εν μέρει αναστολής καταβολής της σύνταξης, που συναρτώνται με την εκτέλεση απόφασης σύνταξης κατ' αρχήν κανονισθείσας. Εν προκειμένω, η αίτηση του εκκαλούντος απορρίφθηκε διότι, συνεπεία του συνυπολογισμού του χρονικού διαστήματος από 1.1.1999 έως 31.12.2003 στη συντάξιμη υπηρεσία του ως δημοσίου υπαλλήλου, αυτός δεν πληρούσε (καν) τις χρονικές προϋποθέσεις για να του κανονισθεί χορηγία και όχι διότι συνέτρεχε λόγος διακωλυτικός της (εν όλω ή εν μέρει) καταβολής της. Τα ανωτέρω ισχύουν και αναφορικά με τον λόγο έφεσης, με τον οποίο προβάλλεται ότι, εφόσον οι αποδοχές του εκκαλούντος δεν υπερβαίνουν το όριο που προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 6 του ν.91/1943 όπως ισχύει, ούτε το όριο του άρθρου 1 ν.1256/1982, αυτός δικαιούται να λάβει χορηγία. Ο λόγος αυτός ερειδείται, ομοίως, επί εσφαλμένης προϋπόθεσης, δοθέντος ότι η αίτηση του εκκαλούντος απορρίφθηκε για τον λόγο που αναπτύχθηκε ανωτέρω και όχι εξαιτίας του ύψους των αποδοχών του, όπως αυτός υπολαμβάνει εσφαλμένα. Άλλωστε, η μεν θέσπιση με τις διατάξεις του άρθρου 6 ν. 91/1943 ανώτατου ορίου επί των αποδοχών προκειμένου να καταβληθεί (εν όλω ή εν μέρει) η χορηγία, αφορά στο στάδιο εκτέλεσης της σχετικής απόφασης, το οποίο έπεται εκείνου του κανονισμού χορηγίας, η δε ρύθμιση του άρθρου 1 του ν.1256/1982 αφορά το όλως διάφορο θέμα της πρόβλεψης ανώτατου ορίου επί των αποδοχών των συνταξιούχων, πλην άλλων, δημοσίων υπαλλήλων ως όρου για τον διορισμό ή απασχόληση αυτών σε θέση του δημόσιου τομέα και όχι για τον κανονισμό χορηγίας. Επιπλέον, απορριπτέος ως ερειδόμενος επί εσφαλμένης προϋπόθεσης είναι και ο προβαλλόμενος λόγος ότι η ιδιότητα του εκκαλούντος ως δημοσίου υπαλλήλου δεν υπήρξε ασυμβίβαστη με τη θέση του δημάρχου, καθώς η αίτηση αυτού απορρίφθηκε όχι διότι τα συνταξιοδοτικά όργανα του Γ.Λ.Κ. θεώρησαν ασυμβίβαστη τη θέση του ως δημάρχου με την ιδιότητα αυτού ως δημοσίου υπαλλήλου κατά την επίμαχη χρονική περίοδο από 1.1.1999 έως 31.12.2003, αλλά επειδή, όπως προεκτέθηκε, ο χρόνος αυτός είχε ήδη λογισθεί συντάξιμος και συνυπολογισθεί κατά τον κανονισμό της σύνταξης του εκκαλούντος ως δημοσίου υπαλλήλου. Ακολούθως, εφόσον ο εκκαλών, υπό τα ως άνω πραγματικά δεδομένα, δεν πληροί τις νόμιμες προϋποθέσεις ώστε να του κανονισθεί χορηγία, δεν έχει κανένα θεμελιωμένο δικαίωμα απόληψης χορηγίας άξιο προστασίας ως τμήμα της ιδιοκτησίας του, απορριπτομένου ως αβάσιμου του σχετικού λόγου έφεσης, ενώ, επιπροσθέτως, δεδομένου ότι δεν επικαλείται ούτε αποδεικνύει ότι η συνταξιοδοτική διοίκηση προέβη σε οποιαδήποτε ενέργεια (πληροφορία ή πράξη), με την οποία να δημιούργησε σε αυτόν ψευδή (πεπλανημένη) εντύπωση ως προς τα συνταξιοδοτικά του δικαιώματα (Ε.Σ. Π Τμ. 1931/2016 4034/2014, 4350/2013), και ο λόγος έφεσης

περί παραβίασης των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της προστατευόμενης εμπιστοσύνης είναι αβάσιμος. Περαιτέρω, ο λόγος περί παραβίασης ουσιώδους τύπου της διαδικασίας λόγω της παράλειψης κλήσης του εκκαλούντος να εκφράσει τις απόψεις του στο πλαίσιο άσκησης του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης τυγχάνει επίσης απορριπτέος, καθώς η προσβαλλόμενη στηρίχθηκε επί αντικειμενικών δεδομένων (μη αναγνώριση ως συντάξιμου για τον κανονισμό χορηγίας χρόνου, ο οποίος ήδη είχε συνυπολογισθεί για την απονομή σύνταξης από το Δημόσιο) και δεν συνδεόταν με την υποκειμενική συμπεριφορά του εκκαλούντος, ώστε να είναι λυσιτελής η παροχή εκ μέρους του εξηγήσεων προ της έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης (Ε.Σ. II Τμ. 777/2018, πρβλ. II Τμ. 807/2016, 526/2014, 4028/2013, 1549/2012, κ.λπ.). Τέλος, ο λόγος έφεσης, σύμφωνα με τον οποίο κατά τη διάρκεια της δημαρχιακής θητείας του εκκαλούντος είχαν γίνει όλες οι κρατήσεις που αντιστοιχούν στη χορηγία, είναι, ως εκ της προβολής του το πρώτον με το υπόμνημα, απορριπτέος ως απαράδεκτος. Ομοίως, και ο λόγος περί άσκησης από εκείνον καθηκόντων δημοτικού συμβούλου στον Δήμο Λαγκαδά κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2011 έως 31.8.2014, είναι απορριπτέος ως απαράδεκτος, καθόσον αφενός μεν προβάλλεται το πρώτον με το υπόμνημα, αφετέρου δε μεταβάλλει τα πραγματικά περιστατικά, επί των οποίων στηρίχθηκε η προσβαλλόμενη πράξη, αφού το σχετικό αίτημα δεν έχει υποβληθεί ενώπιον της συνταξιοδοτικής διοίκησης.

VII. Κατ' ακολουθίαν, η ένδικη έφεση πρέπει να απορριφθεί και να διαταχθεί η κατάπτωση υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου του παραβόλου που ο εκκαλών κατέθεσε για την άσκησή της (άρθρο 73 παρ. 4 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 4129/2013, Α' 52).

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την έφεση. Και

Διατάσσει υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου την κατάπτωση του κατατεθέντος παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 28 Νοεμβρίου 2019.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΑΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΑ ΦΡΑΓΚΟΠΑΝΑΓΟΥ

Δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, στις 28 Ιουλίου 2020.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΑ ΦΡΑΓΚΟΠΑΝΑΓΟΥ